

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗๘/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๗/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนื่งคำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๘

คำร้องต่อเนื่ง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๗/๒๕๖๘

วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

นายณรงค์ วรวิทย์วงศ์

ผู้ร้อง

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๕/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่งและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายณรงค์ วรวิทย์วงศ์ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘ (คำสั่งต่อเนื่งคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคสอง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ เป็นข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งกฎหมายมิได้เปิดช่องให้องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (ผู้ถูกร้อง) ปฏิเสธไม่รับคำร้อง การที่ผู้ถูกร้องออกคำสั่งในลักษณะเดิม เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ แต่คำร้องของผู้ร้องไม่ถือว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ เนื่องจากศาลยังมิได้พิจารณาวินิจฉัย ในประเด็นแห่งคดี ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ร่วมกับเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาพิจารณาวินิจฉัยตามประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกร้องพิจารณาวินิจฉัยโดยผิดหลงในบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

- ๒ -

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยว่าคำร้องของผู้ร้องมีลักษณะเป็นการอุทธรณ์หรือไม่ เป็นการจัดการงานนอกสั่ง กระทำการพิชานนอกฟ้องนอกประเด็น ไม่สุจริต ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ เป็นการกำหนดวิธีพิจารณาคดีขึ้นใหม่ และเป็นการพิจารณาวินิจฉัยคดี ซึ่งมีข้อบกพร่องร้ายแรง ต้องเพิกถอนกระบวนการพิจารณา ส่วนที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ บัญญัติการเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบในศาลยุติธรรมเท่านั้น เป็นการกล่าวอ้างโดยมีเจตนาทุจริต บิดเบือนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ผู้ถูกร้องต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ การที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้อง เป็นการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เป็นกระบวนการพิจารณาที่มีข้อบกพร่องอย่างร้ายแรง และต้องเพิกถอนกระบวนการพิจารณาดังกล่าว

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑. เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๕/๒๕๖๘
๒. พิจารณารับคำร้อง และส่งสำนวนไปที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาวินิจฉัย ตามประเด็นแห่งคดีที่ปรากฏในคำร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้

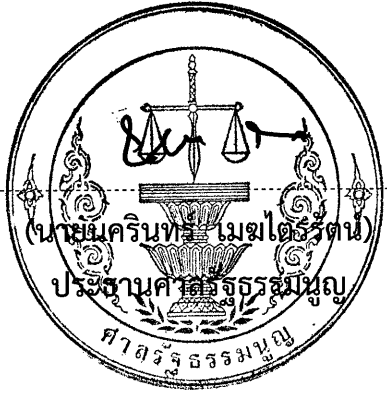
ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้าม ตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบ ผู้ร้องคัดค้านคำสั่ง ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๕/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘ (คำสั่งต่อเนืองคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มิได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยอาศัยอำนาจ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติ ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบว่า การยื่นคำร้องดังกล่าว เป็นกรณีเดียวกับที่ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญมาแล้วหลายครั้ง โดยมีคำขอให้เพิกถอน กระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๗๘/๒๕๖๘)

(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธีวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุทธิ์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ